Dosarul nr. 3-721/2025
2-25033829-12-3-14032025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

11 martie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecător Rodica Nicula
Grefier Adelina Petcu

examinând în ședință publică, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Eugenia Morari împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative individuale și obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil,

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantei:

La 14 martie 2025, Eugenia Moraru, prin intermediul avocatului Sergiu Moraru, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabil.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 10 februarie 2024 a fost informată prin poștă despre emiterea deciziei nr. 779/78 din 16 ianuarie 2025 asupra cazului de încălcare a legislației.

Potrivit deciziei menționate supra, față de reclamantă a fost aplicată amenda în mărime de 2 500 de lei, pentru neexecutarea de către persoana fizică a condițiilor prevăzute la art. 226^{15} alin. (2) din Codul fiscal privind prezentarea Declarației persoanei fizice cu privire la proprietate pentru perioadele fiscale A/2012-A2019.

La 28 ianuarie 2025, considerând decizia Serviciului Fiscal de Stat ilegală, reclamanta a depus contestație în conformitate cu art. 267 din Codul fiscal, înregistrată cu nr. de intrare 4028-CR, prin care a solicitat atât anularea deciziei nr. 779/78 din 16 ianuarie 2025 asupra cazului de încălcare a legislației comise de către Eugenia Morari, cât și restituirea amenzii în valoare de 1 250 de lei.

La 25 februarie 2025, reclamanta a recepționat decizia nr. 754/40 din 20 februarie 2025 a Serviciului Fiscal de Stat pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 779/78 din 16 ianuarie 2025 asupra cazului de încălcare a legislației,

din care rezultă respingerea contestației depuse și menținerea deciziei contestate.

Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 779/78 din 16 ianuarie 2025 asupra cazului de încălcare a legislației comise de către Eugenia Morari pentru neexecutarea de către persoana fizică a condițiilor prevăzute la art. 226^{15} alin. (2) din Codul fiscal privind prezentarea Declarației persoanei fizice cu privire la proprietate pentru perioadele fiscale A/2012-A2019 și decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/40 din 20 februarie 2025 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 779/78 din 16 ianuarie 2025 asupra cazului de încălcare a legislației, reclamanta le consideră ilegale, întocmite arbitrar, prin ce îi aduc atingere drepturilor și intereselor legitime, fiind pasibile anulării din următoarele considerente.

Prin actele menționate supra, reclamantei Eugenia Morari i s-a adus atingere drepturilor și intereselor sale legitime, garantate de art. 8 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, de a se bucura de o atitudine corectă din partea organelor cu atribuții de administrare fiscală și a persoanelor cu funcții de răspundere ale acestora.

În primul rând, actele administrative individuale defavorabile contestate sunt pasibile anulării din considerentul încălcării flagrante a principiului de legalitate (art. 21 din Codul administrativ), care garantează că autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative; principiului de proporționalitate (art. 29 din Codul administrativ), care reglementează, că orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității şi principiului de motivare (art. 31 din Codul administrativ), care stipulează că actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

În așa mod, acțiunile Serviciului Fiscal de Stat, în coraport cu persoana fizică Eugenia Morari, sunt abuzive, disproporționate, arbitrare și ilegale, fiind contrare prevederilor Codului fiscal.

În al doilea rând, Serviciul Fiscal de Stat nu putea constata nerespectarea de către reclamanta Eugenia Morari a condițiilor prevăzute la art. 226^{15} alin. (2) din Codul fiscal privind prezentarea Declarației persoanei fizice cu privire la proprietate pentru perioadele fiscale A/2012-A2019, deoarece, existând un litigiu în contencios administrativ pendinte, unde instanța nu s-a expus referitor la suspendarea controlului fiscal inițiat, acesta se considera suspendat de drept în conformitate cu art. 171 alin. (4) din Codul administrativ.

Suplimentar a menționat că a contestat în instanța de contencios administrativ decizia Serviciului Fiscal de Stat privind inițierea controlului nr. DICF-15644/02 din 02 februarie 2024, care a servit temei pentru emiterea deciziilor contestate în prezenta cerere de chemare în judecată.

Cererea de chemare în judecată a fost înregistrată la 20 martie 2024, cu nr. 5482 la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani și prin aceasta s-a solicitat

suspendarea deciziei nr. DICF-156442/02 din 02 februarie 2024 privind inițierea controlului planificat conform riscurilor pentru perioada 01 ianuarie 2012 – 31 decembrie 2019, până la soluționarea litigiului în materie de contencios administrativ prin intermediul instanței de judecată, anularea răspunsului nr. 26-24-10/39740 din 12 martie 2024 la cererea prealabilă din 04 martie 2024, înregistrată cu nr. 8431-CR, semnat de Director-adjunct al Serviciului Fiscal de Stat, Victoria Belous, anularea deciziei nr. DICF-156442/02 din 02 februarie 2024 privind inițierea controlului planificat conform riscurilor pentru perioada 01 ianuarie 2012 – 31 decembrie 2019 în privința contribuabilului Eugenia Morari, obligarea Serviciului Fiscal de Stat să adopte un act administrativ individual prin care să dispună încetarea controlului planificat conform riscurilor pentru perioada 01 ianuarie 2012 – 31 decembrie 2019 în privința persoanei fizice Eugenia Morari, domiciliată în s. *****, r-l *****, deoarece a expirat termenul de prescripție.

Potrivit art. 171 alin. (4) din Codul administrativ, actele administrative individuale sunt executorii din momentul survenirii obligativității lor, cu excepția cazului când executarea lor este suspendată prin decizia autorității publice sau prin act judecătoresc de dispoziție. Dacă se depune o cerere de suspendare a executării actului administrativ individual, acesta poate fi executat doar după soluționarea cererii respective.

La momentul depunerii acțiunii, cererea de chemare în judecată în materie de contencios administrativ din 20 martie 2024, cu nr. 5482, se afla în procedura judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, Igor Barbacari, care nu s-a expus asupra chestiunii privind suspendarea actului administrativ individual defavorabil, fapt ce suspendă executarea acestuia de drept până la examinare, iar Serviciul Fiscal de Stat, era în imposibilitate, din acest considerent, de a continua procedura administrativă.

În al treilea rând, lipsa intenției de nerespectarea de către reclamanta Eugenia Morari a condițiilor prevăzute la art. 226^{15} alin. (2) din Codul fiscal privind prezentarea Declarației persoanei fizice cu privire la proprietate pentru perioadele fiscale A/2012-A2019 rezultă din alte hotărâri judecătorești definitive prin care au fost anulate actele ilegale ale Serviciului Fiscal de Stat, în coraport cu Eugenia Morari, în procesul efectuării aceluiași control fiscal pentru aceiași perioadă.

În această ordine de idei, a menționat că prin hotărârea nr. 3-790/2021 (2-21040644-12-3-1803202) din 15 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza de contencios administrativ, la cerere de chemare în judecată înaintată de Eugenia Morari împotriva Serviciului Fiscal de Stat, prin care s-a obligat Serviciul Fiscal de Stat, prin intermediul Direcției generale administrare fiscală Nord, în condițiile legii, să elibereze Eugeniei Morari informația solicitată prin cererea nr. S-463 din 22 ianuarie 2021. Această hotărâre confirmă caracterul arbitrariu al acțiunilor funcționarilor fiscali în coraport cu petiționara și folosirea

abuzivă a dreptului discreționar. Hotărârea din 15 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîşcani a fost menținută prin decizia din 23 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 07 august 2024 a Curții Supreme de Justiție.

Astfel, prin această hotărâre reclamanta consideră că confirmă că a acționat cu bună credință, iar Serviciul Fiscal de Stat a abuzat de dreptul discreționar în detrimentul drepturilor și intereselor acesteia. *Inter alia*, a menționat că aceste hotărâri judecătorești definitive nu au fost executate de către Serviciul Fiscal de Stat.

În această ordine de idei, ținând cont că controlul fiscal de stat este suspendat de drept prin efectul legii, de existența altor hotărâri de judecată definitive referitor la același control fiscal, se deduce că persoana fizică Eugenia Morari nu a avut careva obligații de a depune declarații și, evident, nu a existat intenția de eschivare de la executarea obligației privind prezentarea Declarației persoanei fizice cu privire la proprietate pentru perioadele fiscale A/2012-A2019.

Notând prevederile art. 5, 7, 24 alin. (1), 28-31, 118 alin. (1), 137 alin. (1), 189 alin. (1), 206 alin. (1) lit. a) și b), 224 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ și art. 8 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, reclamanta a solicitat anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 779/78 din 16 ianuarie 2025 asupra cazului de încălcare a legislației comise de către Eugenia Morari pentru neexecutarea de către persoana fizică a condițiilor prevăzute la art. 226^{15} alin. (2) din Codul fiscal privind prezentarea Declarației persoanei fizice cu privire la proprietate pentru perioadele fiscale A/2012-A2019; anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/40 din 20 februarie 2025 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 779/78 din 16 ianuarie 2025 asupra cazului de încălcare a legislației, emisă de Direcția generală control și obligarea Serviciului Fiscal de Stat să adopte un act administrativ individual prin care să dispună restituirea sumei amenzii în valoare de 1 250 de lei, achitate de contribuabilă conform confirmării A00594308561502 din 24 ianuarie 2025.

Argumentele autorității publice pârâte:

La 17 aprilie 2025, reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat a depus referința, prin care a solicitat respingerea ca fiind neîntemeiată a cererii de chemare în judecată depusă de către reclamanta Eugenia Morari privind anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 779/78 din 16 ianuarie 2025 asupra cazului de încălcare a legislației și a deciziei nr. 754/40 din 20 februarie 2025 pe marginea contestației (f.d. 50-51).

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei Eugenia Morari, avocatul Sergiu Moraru, a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată.

Reprezentantul autorității publice pârâte Serviciul Fiscal de Stat a susținut

cele expuse în referință și a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Analizând argumentele expuse în acțiune, în referință, studiind înscrisurile anexate la dosarul administrativ, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea este admisibilă, dar neîntemeiată.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ: I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului; II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ; III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ; IV. respectarea procedurii prealabile; V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii; VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Din conținutul cererii de chemare în judecată și esența revindecărilor formulate, se atestă că Eugenia Morari își exprimă dezacordul cu decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 779/78 din 16 ianuarie 2025 asupra cazului de încălcare a legislației și decizia nr. 754/40 din 20 februarie 2025 pe marginea

contestației, totodată, solicitând obligarea Serviciului Fiscal de Stat să adopte un act administrativ individual prin care să dispună restituirea sumei amenzii în valoare de 1 250 de lei, achitate de contribuabilă conform confirmării A00594308561502 din 24 ianuarie 2025.

Astfel, reclamanta a formulat o acțiune în obligare.

Din materialele cauzei și ale dosarului administrativ se atestă că prin decizia nr. nr. 779/78 din 16 ianuarie 2025 asupra cazului de încălcare a legislației comise de către Eugenia Morari, Serviciul Fiscal de Stat a aplicat amendă pentru încălcarea legislației și a încasat 2 500 de lei, conform prevederilor art. 253 alin. (9) din Codul fiscal, pentru neexecutarea de către persoana fizică a condițiilor prevăzute la art. 226^{15} alin. (2) privind prezentarea Declarațiilor persoanei fizice cu privire la proprietate pentru perioadele fiscale A/2012-A/2019.

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/40 din 20 februarie 2025 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 779/78 din 16 ianuarie 2025 asupra cazului de încălcare a legislației, emise de Direcția generală control, s-a respins contestația depusă și s-a menținut decizia nr. 779/78 din 16 ianuarie 2025.

Nefiind de acord cu actele administrative individuale defavorabile, la 14 martie 2025, reclamanta s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

În privința primei condiții de admisibilitate se atestă că, deciziile contestate, în sensul prevederilor art. 10 și art. 11 ale Codului administrativ, reprezintă acte administrative individuale, emanând de la o autoritate publică ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual, având caracter defavorabil reclamantului.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Potrivit art. 267^{1} alin. (1) Cod fiscal, contestația împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat sau acțiunii funcționarului fiscal poate fi depusă în decursul a 30 de zile de la data comunicării sau notificării privind decizia sau întreprinderea acțiunii contestate. Dacă persoana indicată la art. 267 alin. (1), din motive independente de voința ei, nu a putut respecta termenul legal de depunere a contestației, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen de Serviciul Fiscal de Stat. Culpa reprezentantului legal se atribuie.

Conform art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în

decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale pre citate, instanța de judecată constată că Morari Eugenia a respectat procedura prealabilă, precum și termenul de depunere a acțiunii în contencios administrativ.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În sensul art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În conformitate cu art. 39 alin. (1) Cod administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Alin. (2) al aceluiași articol, statuează că orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

La caz, cu referire la cele menționate, instanța reține că reclamanta revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Instanța de judecată a constatat că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ în privința acțiunii de contencios administrativ înaintată de Eugenia Morari nu se regăsesc, prin urmare, acțiunea este admisibilă.

Totodată, instanța de judecată conchide în privința netemeiniciei acțiunii, din următoarele considerente.

În fapt și în drept, obiectul acțiunii în contencios administrativ îl constituie acțiunea în contencios administrativ înaintată de Eugenia Morari împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative individuale și obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil.

Instanța de judecată a constatat că reclamanta Eugenia Morari a fost supusă controlului prin metoda verificării tematice, cu aplicarea metodelor indirecte de estimare a venitului impozabil, al corectitudinii declarării, calculării si achitării impozitului pe venit pentru perioadele fiscale A/2012-A/2019, rezultatele căruia au fost reflectate în actul de control nr. 5-736022, prelungit pe formularele nr. 5-736023, nr. 5-773024, nr. 3-629882 din 16 septembrie 2024.

În cadrul controlului efectuat s-a constatat venit impozabil estimat nedeclarat

al persoanei fizice Morari Eugenia în sumă de 118 974 de lei pentru perioada fiscală A/2015, rezultat din utilizarea de către contribuabil a mijloacelor bănești în numerar în cuantum ce depășește valoarea numerarului deținut confirmat documentar, eschivarea de la calculul și plata impozitului pe venit în sumă de 16 332 de lei, neconformarea la prevederile art. 226^{15} alin. (2) din Codul fiscal și neprezentarea Declarației persoanei fizice cu privire la proprietate pentru anii 2012-2019, până la inițierea controlului fiscal.

Reclamanta Eugenia Morari a depus dezacordul înregistrat cu nr. 58746-CR din 26 septembrie 2024, pe marginea actului de control din 16 septembrie 2024, iar Serviciul Fiscal de Stat a emis decizia nr. 779/157 din 10 octombrie 2024 privind prelungirea termenului de examinare a cazului de încălcare a legislației și, ulterior, decizia nr. 779/3278 din 22 octombrie 2024 de suspendare a cazului şi efectuarea unui control repetat.

Astfel, în temeiul deciziei nr. DICF-169634/12 din 12 noiembrie 2024, a fost dispusă efectuarea controlului fiscal cameral repetat, prin metoda verificării tematice, cu aplicarea metodelor indirecte de estimare a venitului impozabil pentru perioadele fiscale A/2012-A/2019 la reclamanta Eugenia Morari.

Rezultatele controlului fiscal efectuat au fost reflectate în actul de control nr. 5-737054, prelungit pe blanchetele nr. 5-737055, 5-737056 și 3-631421 din 23 decembrie 2024, definitivate prin decizia nr. 779/78 din 16 ianuarie 2025 asupra cazului de încălcare a legislației, în baza căreia a fost dispusă aplicarea amenzii în sumă de 2 500 de lei, conform prevederilor art. 253 alin. (9) din Codul fiscal, pentru neexecutarea de către persoana fizică a condițiilor prevăzute la art. 226^{15} alin. (2) din Codul fiscal privind prezentarea Declarațiilor persoanei fizice cu privire la proprietate pentru perioadele fiscale A/2012-A/2019.

Nefiind de acord cu rezultatele controlului fiscal repetat efectuat, reclamanta, la 28 ianuarie 2025, a depus contestație împotriva deciziei asupra cazului de încălcare a legislației nr. 779/78 din 16 ianuarie 2025, prin care a solicitat anularea acesteia și restituirea sumei amenzii achitate.

În conformitate cu prevederile art. 214 alin. (1) - (3) din Codul fiscal, controlul fiscal are drept scop verificarea modului în care contribuabilul respecte legislația fiscală într-o anumită perioadă sau în câteva perioade fiscale. Controlul fiscal este exercitat de Serviciul Fiscal de Stat și/sau de un alt organ cu atribuții de administrare fiscală, în limitele competenței acestora, la fața locului și/sau la oficiul acestora. Procedura controlului fiscal constă într-un ansamblu de metode și operațiuni de organizare și desfășurare a controlului, precum și de valorificare a rezultatelor lui. Controlul fiscal la fața locului și/sau la oficiul organului, prevăzut la alin.(2), poate fi organizat și efectuat prin următoarele metode și operațiuni: verificarea faptică, verificarea documentară, verificarea totală, verificarea parțială, verificarea tematică, verificarea operativă, verificarea prin contrapunere. Metodele

și operațiunile concrete utilizate la organizarea și exercitarea controlului fiscal sunt determinate, în baza prezentului cod, în instrucțiunile cu caracter intern ale Serviciului Fiscal de Stat.

În temeiul art. 226^6 alin. (1) și alin. (2) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să utilizeze următoarele metode indirecte de estimare a venitului impozabil: metoda cheltuielilor, metoda fluxului de mijloace bănești, metoda proprietății, alte metode utilizate în practica internațională, iar selectarea metodelor indirecte de estimare a venitului impozabil se face în funcție de situația constatată, de sursele de informații și de înscrisurile identificate și/sau documentele obținute, totodată, alin. (3) prevede că, utilizarea metodelor indirecte se efectuează individual sau combinat, în funcție de complexitatea, dificultățile, sursele de informații și de perioada verificată.

Așadar, instanța de judecată reține că în rezultatul controlului fiscal repetat, efectuat prin metoda verificării tematice cu aplicarea metodelor indirecte de estimare a venitului impozabil al persoanei fizice Eugenia Morari pentru perioadele fiscale A/2012-A/2019, Serviciul Fiscal de Stat a constatat venit impozabil estimat nedeclarat al persoanei Eugenia Morari, în sumă de 118 974 de lei pentru perioada fiscală A/2015, din utilizarea de către contribuabil a mijloacelor bănești în numerar în cuantum ce depășește valoarea numerarului deținut, confirmat documentar, eschivarea de la calculul și plata impozitului pe venit în sumă de 16 332 de lei și neconformarea prevederilor art. 226^{15} alin. (2) din Codul fiscal și neprezentarea Declarației persoanei fizice cu privire la proprietate pentru anii 2012-2019, până la inițierea controlului fiscal.

În conformitate cu prevederile art. 226^{15} alin. (1)-(4) din Codul fiscal, reclamanta Eugenia Morari a fost citată în baza citației seria D nr. 212669 din 02 februarie 2024 pentru a se prezenta la sediul Serviciului Fiscal de Stat, în data de 13 martie 2024, în scopul înștiințării despre inițierea controlului fiscal pentru perioadele fiscale A/2012-A/2019 din data de 10 aprilie 2024.

Citația și copia deciziei privind inițierea a controlului - formularul DICF-156442/02 din 02 februarie 2024, cu scrisoarea de remitere nr. 26-21/11-04-17324 din 02 februarie 2024 au fost remise, prin intermediul oficiului poștal, fiind recepționate de reclamantă la data 07 februarie 2024, conform avizului DS8010338827AS.

Potrivit art. 226^{15} alin. (2) din Codul fiscal, persoana citată este obligată să prezinte, în termen de 45 de zile din data înmânării sau comunicării deciziei privind inițierea controlului, declarația cu privire la proprietate conform formularului și modului stabilite de Ministerul Finanțelor.

Conform art. 253 alin. (9) din Codul fiscal, neexecutarea de către persoana fizică a condițiilor prevăzute la art. 226^{15} alin. (2) se sancționează cu amendă de la 2 500 la 3000 de lei.

Prin urmare, autoritatea publică pârâtă a decis aplicarea amenzii pentru încălcarea legislației și încasarea a 2 500de lei, conform prevederilor art. 253 alin. (9) din Codul fiscal, pentru neexecutarea de către persoana fizică a condițiilor prevăzute la art. 226^{15} alin. (2) privind prezentarea Declarațiilor persoanei fizice cu privire la proprietate pentru perioadele fiscale A/2012-A/2019.

Potrivit prevederilor art. 267 alin.(3) din Codul fiscal, obligația de a dovedi incorectitudinea deciziei emise de Serviciul Fiscal de Stat se atribuie persoanei care contestă.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția, or, reclamanta, atât în cadrul controlului, precum și la depunerea contestației, nu a prezentat probe întemeiate care pot servi drept temei pentru anularea sau modificarea deciziei contestate.

Reieșind din cele relatate supra, controlul fiscal la reclamanta Eugenia Morari a fost efectuat în conformitate cu prevederile legale în vigoare, iar contribuabilul nu a fost lipsit de dreptul de a prezenta declarații/probe care ar justifica neprezentarea Declarației persoanei fizice cu privire la proprietate pentru anii 2012-2019, până la inițierea controlului fiscal.

Referitor la pretenția reclamantei potrivit căreia, lipsa intenției de nerespectare de către contribuabilul Eugenia Morari a condițiilor prevăzute de art. 226^{15} alin. (2) din Codul fiscal privind prezentarea Declarației persoanei fizice cu privire la proprietate pentru perioadele fiscale A/2012-A/2019, instanța conchide că obiectul litigiului examinat prin hotărârile menționate, nu prezintă tangențe cu actul administrativ contestat în cadrul prezentei cereri înaintate de reclamantă.

Așadar, verificând legalitatea și temeinicia actelor administrative individuale defavorabile contestate, instanța de judecată a constatat că deciziilor Serviciului Fiscal de Stat nr. 779/78 din 16 ianuarie 2025 cu privire la cazul de încălcare a legislației și nr. 754/40 din 20 februarie 2025 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 779/78 din 16 ianuarie 2025 conțin toate elementele stabilite de legislație.

Raportând prevederile legale expuse la circumstanțele de fapt şi cerințele invocate în cererea de chemare în judecată, niciun temei din cele invocate de reclamantă întru anularea actelor administrative individuale defavorabile nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulare sau de nulitate a deciziilor Serviciului Fiscal de Stat nr. 779/78 din 16 ianuarie 2025 și nr. 754/40 din 20 februarie 2025, ori, actele contestate sunt emise conform legii, cu respectarea procedurii stabilite.

Prin urmare, de către autoritatea pârâtă a fost respectată procedura de emitere a actelor administrative, în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței. Instanța de judecată nu a constatat admiterea unor abateri la emiterea actelor administrative individuale în privința reclamantului, legalitatea acestora nefiind

pusă la îndoială de către instanță, ori, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament - ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii nu există.

Subsecvent, instanța de judecată conchide și asupra netemeiniciei cerinței reclamantei privind obligarea autorității publice pârâte să emită actul administrativ individual favorabil, pretenția urmând să fie respinsă ca neîntemeiată.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri, respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

În conformitate cu art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În concluzie, instanța de judecată respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de Eugenia Morari împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea deciziilor Serviciului Fiscal de Stat nr. 779/78 din 16 ianuarie 2025 cu privire la cazul de încălcare a legislației și nr. 754/40 din 20 februarie 2025 pe marginea contestației împotriva decizie nr. 779/78 din 16 ianuarie 2025, obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul Administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de Morari Eugenia împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea deciziilor Serviciului Fiscal de Stat nr. 779/78 din 16 ianuarie 2025 cu privire la cazul de încălcare a legislației și nr. 754/40 din 20 februarie 2025 pe marginea contestației împotriva decizie nr. 779/78 din 16 ianuarie 2025, obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,

judecător Rodica Nicula